Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. sausio 26 d.*

„Apeliacinis skundas — Karteliai — Belgijos, Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Nyderlandų ir Austrijos vonios kambario įrangos rinkos — Pardavimo kainų koordinavimas ir keitimasis neskelbtina komercine informacija — Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 — 23 straipsnio 2 dalis — Maksimali 10 % apyvartos riba — 2006 m. baudų dydžio apskaičiavimo gairės — Negaliojimo atgal principas — Neribotos jurisdikcijos įgyvendinimas — Pernelyg ilga proceso trukmė“

Byloje C-604/13 P

dėl 2013 m. lapkričio 25 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG, įsteigta Izerlone (Vokietija), atstovaujama *Rechtsanwälte* H. Janssen ir T. Kapp,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai F. Castillo de la Torre ir L. Malferrari, padedamų *Rechtsanwalt* A. Böhlke, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, teisėjai M. Berger, E. Levits, S. Rodin (pranešėjas) ir F. Biltgen,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. rugsėjo 10 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG* prašo panaikinti 2013 m. rugsėjo 16 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Dornbracht / Komisija* (T-386/10, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2013:450), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2010 m. birželio 23 d. Komisijos sprendimo C(2010) 4185 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/39092 – Vonios kambario įranga) (toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo tiek, kiek jis su ja susijęs, arba, nepatenkinus šio prašymo, sumažinti šiuo sprendimu jai skirtą baudą.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1/2003

2 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo:

a) pažeidžia [SESV 101] ar [102] straipsnio nuostatas <…>

<…>

Vienai įmonei ar įmonių asociacijai – pažeidimo dalyvei skiriama bauda negali viršyti 10 % jos bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais metais.

<…>

3. Nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę.“

2006 m. gairės

3 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) 2 punkte dėl baudų nustatymo nurodyta, kad „Komisija turi atsižvelgti į pažeidimo sunkumą ir trukmę“ ir kad „paskirta bauda negali viršyti [Reglamento Nr. 1/2003] 23 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 pastraipose nustatytų ribų“.

4 2006 m. gairių 19, 21, 23 ir 37 punktuose nustatyta:

„19. Bazinis baudos dydis priklausys nuo pardavimo vertės dalies, apskaičiuotos remiantis pažeidimo sunkumu, padaugintu iš pažeidimo metų skaičiaus.

<…>

21. Paprastai, nustatyta pardavimo vertės dalis, į kurią bus atsižvelgiama, sieks daugiausiai 30 %.

<…>

23. Horizontalūs kainų nustatymo <…> susitarimai <…>, kurie paprastai būna slapti, dėl savo pobūdžio laikomi vienu iš didžiausių konkurencijos apribojimų. Laikantis konkurencijos politikos, už juos turėtų būti griežtai baudžiama. Taigi pardavimo vertės dalis, į kurią bus atsižvelgiama tokių pažeidimų atveju, paprastai bus didelė.

<…>

37. Nors šiose Gairėse nurodomas bendras baudų apskaičiavimo metodas, tam tikros bylos ypatumai ar būtinybė siekti atgrasomojo poveikio konkrečioje byloje gali pateisinti Komisijos nukrypimą nuo šių metodų ar nuo 21 punkte nustatytų apribojimų.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

5 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–29 punktuose ir jas galima apibendrinti, kaip nurodyta toliau.

6 Apeliantė yra pagal Vokietijos teisę įsteigta bendrovė, gaminanti, be kita ko, santechninės armatūros prekes.

7 2004 m. liepos 15 d. *Masco Corp.* ir jos dukterinės bendrovės, tarp kurių buvo *Hansgrohe AG*, gaminanti santechninės armatūros prekes, ir *Hüppe GmbH*, gaminanti dušo uždangas, pranešė Komisijai apie kartelį vonios kambario įrangos sektoriuje ir pateikė prašymą atleisti jas nuo baudų pagal Komisijos pranešimą apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3) arba, nepatenkinus šio prašymo, sumažinti joms galimų skirti baudų dydį.

8 2004 m. lapkričio 9 ir 10 d. Komisija atliko iš anksto nenumatytus patikrinimus įvairių bendrovių ir nacionalinių profesinių asociacijų, veikiančių vonios kambario įrangos srityje, patalpose. Laikotarpiu nuo 2005 m. lapkričio 15 d. iki 2006 m. gegužės 16 d. šioms bendrovėms ir asociacijoms, įskaitant apeliantę, pateikusi prašymus suteikti informacijos, 2007 m. kovo 26 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus. Apie šį pranešimą pranešta, be kita ko, apeliantei.

9 Po 2007 m. lapkričio 12–14 d. vykusios apklausos, 2009 m. liepos 9 d. išsiuntusi raštą, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, paskui pateikusi, be kita ko, apeliantei, prašymus suteikti papildomos informacijos 2010 m. birželio 23 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą. Šiame sprendime ji konstatavo SESV 101 straipsnio 1 dalies ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994; p. 3, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3) 53 straipsnio pažeidimą vonios kambario įrangos sektoriuje. Šis pažeidimas, kurį darė 17 įmonių, tęsėsi įvairiais laikotarpiais nuo 1992 m. spalio 16 d. iki 2004 m. lapkričio 9 d. ir tai buvo visuma antikonkurencinių susitarimų arba suderintų veiksmų Belgijos, Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Nyderlandų ir Austrijos teritorijose. Kartelis susijęs su vonios kambario įranga, priklausančia vienam iš trijų prekių pogrupių: santechninės armatūros prekės, dušo uždangos ir jų priedai, taip pat keramikos prekės.

10 Konkrečiai dėl apeliantės, kuri gamina pirmam iš trijų prekių pogrupių priklausančias prekes, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje Komisija konstatavo, kad pažeidimą sudarė dalyvavimas tęstiniame susitarime ar veiksmų derinimas vonios kambario įrangos sektoriuje Vokietijos ir Austrijos teritorijoje nuo 1998 m. kovo 6 d. iki 2004 m. lapkričio 9 d.

11 Dėl šios priežasties ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 6 dalyje Komisija apeliantei skyrė 12 517 671 EUR dydžio baudą.

12 Apskaičiuodama šią baudą Komisija rėmėsi 2006 m. gairėmis, konkrečiai, jų 20–24 punktais.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

13 2010 m. rugsėjo 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Aloys F. Dornbracht* pareiškimą, kuriuo ji Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ir nurodė aštuonis ieškinio pagrindus.

14 Pirmasis pagrindas buvo susijęs su Komisijos padaryta vertinimo klaida, kai atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalį buvo konstatuotas inkriminuojamas pažeidimas ir nustatytas jai skirtos baudos dydis; antrasis pagrindas susijęs su šio reglamento 23 straipsnio 3 dalies pažeidimu dėl to paties reglamento 23 straipsnio 2 dalyje numatytos 10 % maksimalios ribos klaidingo taikymo; trečiasis – su neatsižvelgimu į individualų apeliantės dalyvavimą darant konstatuotą pažeidimą, taip pažeidžiant vienodo požiūrio principą; ketvirtasis pagrindas susijęs su neatsižvelgimu į anksčiau Komisijos priimtus sprendimus, taip pažeidžiant vienodo požiūrio principą; penktasis ieškinio pagrindas susijęs su neatsižvelgimu į ribotus apeliantės ekonominius pajėgumus, taip pažeidžiant proporcingumo principą; šeštasis pagrindas susijęs su negaliojimo atgal principo pažeidimu dėl 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių taikymo; septintasis pagrindas susijęs su tuo, kad pagal to paties reglamento 23 straipsnio 3 dalį pažeidžiamas *nullum crimen, nulla poena sine lege* principas, ir aštuntasis pagrindas susijęs su 2006 m. gairių neteisėtumu, nes pagal jas Komisijai suteikiama pernelyg didelė diskrecija.

15 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

16 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis su ja susijęs,

— jei šis prašymas nebūtų patenkintas, tinkamai sumažinti ginčijamame sprendime jai skirtą baudą ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

17 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

18 Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė nurodo šešis pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs tiek su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalies, tiek su *nullum crimen, nulla poena sine lege*, vienodo požiūrio ir proporcingumo principų pažeidimu dėl klaidingo šio reglamento 23 straipsnio 2 dalyje nustatytos maksimalios ribos taikymo. Antrajame pagrinde apeliantė kritikuoja skundžiamą sprendimą dėl to, kad Bendrasis Teismas klaidingai atmetė prieštaravimą dėl 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių teisėtumo. Trečiasis pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas neskyrė sankcijos Komisijai už 2006 m. gairių 37 punkto pažeidimą. Ketvirtajame pagrinde apeliantė nurodo negaliojimo atgal principo pažeidimą dėl 2006 m. gairių taikymo šioje byloje. Penktasis pagrindas susijęs su teisės klaidomis, padarytomis apskaičiuojant jai skirtos baudos dydį. Galiausiai šeštasis pagrindas susijęs su protingos proceso trukmės principo pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatytos 10 % ribos klaidingu taikymu

Šalių argumentai

19 Pirmajame pagrinde, pateiktame dėl skundžiamo sprendimo 213–227 punktų, apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalį ir *nullum crimen, nulla poena sine lege*, vienodo požiūrio ir proporcingumo principus, nes nusprendė, kad šio reglamento 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta 10 % riba reiškia maksimalią ribą, kuri taikoma tik galutiniam baudos dydžiui, ir paneigė šioje byloje Komisijos neteisėtai nustatytą baudos dydį, taip pats nebegalėdamas jos sumažinti. Toks aiškinimas reiškia, kad beveik visais atvejais turi būti skirta 10 % bendros įmonės apyvartos dydžio bauda, neatsižvelgiant į aptariamo pažeidimo sunkumą ir trukmę.

20 Remdamasi, be kita ko, *Kartellsenat du Bundesgerichtshof* (Federalinio Teisingumo Teismo (Vokietija) kolegija, turinti kompetenciją nagrinėti bylas dėl kartelių) sprendimu, apeliantė teigia, kad šio reglamento 23 straipsnio 2 dalyje numatyta 10 % riba reiškia ne tokią maksimalią ribą, o nustato gautų baudų skalės viršutinę dalį, kuri turi būti taikoma tik patiems sunkiausiems pažeidimams. Toks metodas leistų tinkamai atsižvelgti į pažeidimo sunkumą ir trukmę, kaip nustatyta to paties reglamento 23 straipsnio 3 dalyje.

21 Komisijos nuomone, reikia atmesti pirmąjį pagrindą kaip nepriimtiną arba bet kuriuo atveju – kaip neturintį pagrindo.

Teisingumo Teismo vertinimas

22 Kadangi, viena vertus, pirmajame pagrinde apeliantė iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis klaidingai išaiškino Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį nuspręsdamas, kad joje nustatyta maksimali riba, reikia konstatuoti, kad nepateikdamas tokio motyvo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 216 punkte pagrįstai pažymėjo, jog remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika darytina išvada, kad tik galutinis skirtos baudos dydis turi atitikti šioje nuostatoje nurodytą maksimalią 10 % apyvartos ribą ir kad ši nuostata nedraudžia Komisijai atskiruose baudos skaičiavimo etapuose pasiekti šią ribą viršijantį tarpinį dydį, jei galutinis baudos dydis neviršija šios ribos (be kita ko, žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 277 ir 278 punktus; 2006 m. birželio 29 d. Sprendimo *SGL Carbon / Komisija*, C-308/04 P, EU:C:2006:433, 82 punktą ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Cetarsa / Komisija*, C-181/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:455, 80 punktą).

23 Kita vertus, dėl kaltinimų, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalį ir dėl tos priežasties – *nullum crimen, nulla poena sine lege*, vienodo požiūrio ir proporcingumo principus, nes tinkamai neatsižvelgė į pažeidimų sunkumą ir trukmę, reikia priminti, kad remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika galima teigti, kad aplinkybė, jog dėl šio reglamento 23 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatytos 10 % apyvartos ribos taikymo tam tikrų veiksnių, kaip antai pažeidimo sunkumo ir trukmės, veiksmingai neatsispindi skirtos baudos dydis, yra tik paprasčiausia maksimalios galutinio baudos dydžio ribos taikymo pasekmė (be kita ko, žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 279 punktą ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Cetarsa / Komisija*, C-181/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:455, 81 punktą).

24 Tiesą sakant, nustačius minėtą maksimalią ribą siekiama išvengti atvejų, kai skiriamos tokios baudos, kurių, kaip numanoma, įmonės, atsižvelgiant į jų dydį, nustatomą nors apytikriai ir netiksliai, pagal jų bendrą apyvartą, negalės sumokėti (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. /*

Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 280 punktas ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Cetarsa / Komisija*, C-181/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:455, 82 punktas).

25 Taigi tai yra vienodai visoms įmonėms taikoma riba, priklausanti nuo konkrečios įmonės dydžio, turinti užkirsti kelią pernelyg didelėms ir neproporcingoms baudoms. Todėl šios maksimalios ribos tikslas yra kitoks ir jis nepriklauso nuo pažeidimo sunkumo ir trukmės kriterijų tikslo (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 281 ir 282 punktai ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Cetarsa / Komisija*, C-181/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:455, 83 punktas).

26 Darytina išvada, kad argumentai dėl nepakankamo atsižvelgimo į pažeidimų sunkumą ir trukmę, nes buvo taikyta Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje numatyta maksimali riba, turi būti atmesti.

27 Šiomis aplinkybėmis pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu

Šalių argumentai

28 Antrajame pagrinde apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalį, kai atmetė 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, susijusį su tuo, kad jose neatsižvelgiama į vieną produktą gaminančių įmonių padaryto pažeidimo trukmės ir sunkumo kriterijus.

29 Šiuo klausimu apeliantė daro nuorodą į ieškinyje pirmojoje instancijoje išdėstytus argumentus ir teigia, kad 2006 m. gairės yra neteisėtos dėl to, kad pažeidžia teisėtumo ir teisinio saugumo principus; bet kuriuo atveju jose nenumatyta jokia konkreti nuostata dėl vieną produktą gaminančių įmonių.

30 Apeliantė pažymi, kad, priešingai nei Baudų, skiriamų pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir [EAPB] 65 straipsnio 5 dalį, nustatymo metodo gairės (OL C 9, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 171, toliau – 1998 m. gairės), 2006 m. gairės paprastai skatina viršyti 10 % ribą, ypač kai kalbama apie nediversifikuotas vieną produktą gaminančias įmones. 2006 m. gairėse aprašyto baudų apskaičiavimo metodo taikymas gali lemti tai, kad į šių įmonių padarytų pažeidimų trukmės ir sunkumo kriterijus, į kuriuos daroma nuoroda Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalyje, nebus tinkamai atsižvelgta. Beveik sistemingas 10 % apyvartos ribą siekiančių sankcijų skyrimas taip pat pažeidžia vienodo požiūrio principą.

31 Komisijos nuomone, reikia atmesti antrąjį pagrindą kaip nepriimtiną arba bet kuriuo atveju – kaip nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

32 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką remiantis SESV 256 straipsniu, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa, Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktu ir 169 straipsnio 2 dalimi darytina išvada, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo ar nutarties, kuriuos prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą. Šio nuostatose nustatyto reikalavimo motyvuoti netenkina apeliacinis skundas, kuris apsiriboja Bendrajame Teisme jau pateiktų ieškinio pagrindų ir argumentų, įskaitant tuos, kurie buvo grindžiami šio teismo aiškiai atmestomis aplinkybėmis, pažodiniu pakartojimu ir kuriame netgi nėra argumentų, kuriais būtent siekiama

konkrečiai identifikuoti skundžiamame sprendime esančią teisės klaidą. Iš tiesų toks apeliacinis skundas tėra vien prašymas peržiūrėti Bendrojo Teismo nagrinėtą ieškinį, o tai nepriskiriama prie Teisingumo Teismo kompetencijos (be kita ko, žr. 2005 m. birželio 30 d. Sprendimo *Eurocermex / VRDT*, C-286/04 P,EU:C:2005:422, 49 ir 50 punktus bei 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 49 ir 50 punktus).

33 Reikia konstatuoti, kad apeliantės pateiktame antrajame pagrinde, kuriame Bendrasis Teismas kaltinamas atmetęs prieštaravimą dėl 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių teisėtumo, tik pakartojami pirmosios instancijos teisme jau išdėstyti argumentai.

34 Taigi šis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl trečiojo pagrindo, kuriame teigiama, jog nustatydama fiksuotus dydžius Komisija neatsižvelgė į individualų apeliantės dalyvavimą ir taip pažeidė vienodo požiūrio principą

35 Apeliaciniam skundui pagrįsti pateiktame trečiajame pagrinde apeliantė iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis padarė teisės klaidą nagrinėdamas, kaip Komisija, nustatydama baudas, naudojosi 2006 m. gairių 37 punkte aprašyta jai suteikta diskrecija.

36 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad šiame pagrinde apeliantė nenurodo skundžiamo sprendimo punktų, kuriuose būtų padaryta tokia klaida.

37 Taigi remiantis šio sprendimo 32 punkte nurodyta teismo praktika šį pagrindą taip pat reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su negaliojimo atgal principo pažeidimu

Šalių argumentai

38 Ketvirtajame pagrinde apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad konkrečiai skundžiamo sprendimo 87 ir 90 punktuose šis pažeidė negaliojimo atgal principą, kai nusprendė, kad Komisijos atliktas baudos apskaičiavimas pagal 2006 m. gaires yra teisėtas, nors inkriminuojamas pažeidimas padarytas galiojant 1998 m. gairėms.

39 Šiuo klausimu apeliantė pažymi, kad iš tiesų 2005 m. birželio 28 d. Sprendime *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija* (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 231 punktas) Teisingumo Teismas nusprendė, jog Komisija, nepažeisdama negaliojimo atgal principo, gali baudos dydį skaičiuoti remdamasi 1998 m. gairėmis, nors jos buvo priimtos po to, kai buvo padarytas šioje byloje nagrinėjamas pažeidimas, nes šias gaires ir jose nustatytą naują baudų apskaičiavimo metodą, buvo galima pagrįstai numatyti šio pažeidimo darymo momentu. Vis dėlto, pasak apeliantės, byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, pažeidimo padarymo momentu gairės neegzistavo, todėl kilo klausimas, ar bauda turi būti skaičiuojama remiantis naujomis gairėmis, kurias Komisija pirmą kartą priėmė 1998 m. Priešingai, nei skundžiamame sprendime nusprendė Bendrasis Teismas, ši situacija turi būti skiriama nuo situacijos, kai gairės buvo taikomos pažeidimo padarymo momentu, tačiau pakeistos ar iš dalies pataisytos priimant naujas gaires po šio pažeidimo padarymo. Pastaruoju atveju kyla klausimas, kurias gaires – senas ar naujas – reikia taikyti apskaičiuojant baudos dydį. 2005 m. birželio 28 d. Sprendime *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija* (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408) padarytos Bendrojo Teismo išvados taikymas esant minėtai antrai situacijai prieštarauja vienodo požiūrio ir teisėtų lūkesčių apsaugos principams.

40 Bet kuriuo atveju, jei gairės galėtų būti keičiamos bet kuriuo momentu atgaline data, kaip nusprendė Bendrasis Teismas, jos nebegalėtų atlikti funkcijos užtikrinti įmonių teisinį saugumą, kuris joms suteikiamas remiantis Teisingumo Teismo praktika.

41 Komisija prašo atmesti ketvirtąjį pagrindą. Ji konkrečiai teigia, kad Sąjungos konkurencijos taisyklių veiksmingas taikymas reikalauja, kad ši institucija galėtų bet kuriuo metu pritaikyti baudų dydį prie šios politikos poreikių.

Teisingumo Teismo vertinimas

42 Reikia pažymėti, kad remiantis seniai nusistovėjusia teismo praktika darytina išvada, kad apskaičiuojant už konkurencijos pažeidimus skirtas baudas naujų 2006 m. gairių ir būtent tose gairėse nustatyto naujo baudų apskaičiavimo metodo taikymas net ir tiems pažeidimams, kurie padaryti prieš priimant ar pakeičiant šias gaires, nepažeidžia negaliojimo atgal principo, nes šias naująsias gaires ir šį metodą buvo galima pagrįstai numatyti nagrinėjimų pažeidimų darymo momentu (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 217, 218 ir 227–232 punktus; 2006 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Archer Daniels Midland ir Archer Daniels Midland Ingredients / Komisija*, C-397/03 P, EU:C:2006:328, 25 punktą; 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 75 punktą ir 2016 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Ori Martin ir SLM / Komisija*, C-490/15 P ir C-505/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:678, 82–94 punktus).

43 Taigi skundžiamo sprendimo 90 punkte nusprendęs, kad taikydama 2006 m. gaires apskaičiuoti baudai už iki jų priėmimo apeliantės padarytą pažeidimą Komisija nepažeidė negaliojimo atgal principo, Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos.

44 Darytina išvada, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su teisės klaidomis, padarytomis apskaičiuojant baudą

Šalių argumentai

45 Penktajame pagrinde, kuris sudarytas iš trijų dalių, apeliantė teigia, kad apskaičiuodamas jai skirtos baudos dydį Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų.

46 Šio pagrindo pirmoje dalyje apeliantė teigia, pirma, jog skundžiamo sprendimo 165–168 punktuose nusprendęs, kad apskaičiuodama apeliantei skirtos baudos dydį Komisija turėjo atsižvelgti į tai, kad pažeidimų geografinė apimtis apėmė dviejų, o ne šešių valstybių narių teritorijas, Bendrasis Teismas negalėjo skundžiamo sprendimo 249 ir 250 punktuose nustatyti tokių pačių „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientų, kokius nustatė Komisija ginčijamame sprendime ir kokie buvo taikyti kitiems darant pažeidimą trijose–šešiose valstybėse narėse dalyvavusiems šio kartelio nariams. Taip Bendrasis Teismas neindividualizavo nagrinėjamoms įmonėms skirtų bausmių.

47 Antra, skundžiamo sprendimo 249 punkte Bendrasis Teismas padarė vertinimo klaidą, kai vertindamas pažeidimo sunkumą atsižvelgė į jo trukmę, nors buvo sutarta, kad į pažeidimo sunkumą ir trukmę bus atsižvelgta atskirai. Taip Bendrasis Teismas suteikė pernelyg didelės svarbos pažeidimo trukmės kriterijui.

48 Trečia, duomenys, į kuriuose Bendrasis Teismas atsižvelgė nustatydamas skirtos baudos dydį, skundžiamame sprendime nepateikti, todėl šio dydžio patikrinti neįmanoma, o dėl šios priežasties skundžiamas sprendimas yra nemotyvuotas.

49 Penktojo pagrindo antroje dalyje apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis neatskleidė įvairių Komisijos padarytų vertinimo klaidų ir kad nustatydamas baudos dydį neatsižvelgė į tam tikrus duomenis, tarp jų – į aplinkybę, kad apeliantės prekės, su kuriomis susijęs pažeidimas, priklauso tik vienai iš trijų su nagrinėjamais susitarimais susijusių prekių grupių. Todėl skundžiamo sprendimo 168–179 punktuose Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į tai, kad pažeidimo intensyvumas yra mažesnis, kai įmonė dalyvauja jį darant tik tiek, kiek tai susiję su vienai iš trijų nagrinėjamų grupių priklausančiomis prekėmis. Be to, skundžiamo sprendimo 114 punkte išdėstytas teiginys, kad apeliantė pavėluotai paneigė žinojusi apie aplinkybę, kad pažeidimas susijęs su trimis prekių grupėmis, yra netikslus.

50 Šio pagrindo trečioje dalyje, kurioje kalbama apie skundžiamo sprendimo 192–200 punktus, apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą neatsižvelgus, priešingai, nei reikalaujama 1998 m. gairėse, į tai, kad jos vaidmuo darant pažeidimą buvo tik prisitaikėliškas.

51 Komisija ginčija penktojo pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

52 Visų pirma reikia priminti, kad Komisijos sprendimų, susijusių su SESV 101 ir 102 straipsnių taikymo procedūra, teisminės priežiūros sistemą sudaro SESV 263 straipsnyje nustatyta institucijų aktų teisėtumo kontrolė, kuri pagal SESV 261 straipsnį ir ieškovų prašymu gali būti papildyta Bendrajam Teismui naudojantis neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su šioje srityje Komisijos skirtomis sankcijomis (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 42 punktą ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 71 punktą).

53 Šios Bendrojo Teismo neribotos jurisdikcijos apimtis yra susijusi tik su baudos dydžio nustatymu, priešingai nei SESV 263 straipsnyje numatyta teisėtumo kontrolė. Ši jurisdikcija apima tik Bendrojo Teismo atliekamą Komisijos skirtos baudos vertinimą ir neapima Komisijos sprendime, dėl kurio kreiptasi į Bendrąjį Teismą, teisėtai konstatuoto pažeidimo sudedamųjų dalių pakeitimo (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 76 ir 77 punktus).

54 Penktasis pagrindas, kiek jis susijęs su Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis apskaičiuojant apeliantei skirtos baudos dydį, taip pat susijęs su Bendrojo Teismo naudojimusi neribota jurisdikcija nustatant šią baudą būtent skundžiamo sprendimo 244–251 punktuose.

– Dėl penktojo pagrindo antros ir trečios dalių

55 Dėl penktojo pagrindo antros ir trečios dalių, kurias reikia nagrinėti pirmiausia ir kuriose apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis baudos dydžio nustatymo tikslais neatsižvelgė į aplinkybes, jog ji dalyvavo darant pažeidimą tik tiek, kiek jis susijęs su viena iš trijų aptariamų prekių grupių, ir kad jos vaidmuo buvo tik prisitaikėliškas, reikia pažymėti, kad būtent skundžiamo sprendimo 114, 169–173 ir 192–200 punktuose atlikdamas ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę Bendrasis Teismas atmetė šiomis aplinkybėmis grindžiamus apeliantės argumentus.

56 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas negali būti kaltinamas tuo, jog neįvertino šių aplinkybių, kai pasinaudodamas jam suteikta neribota jurisdikcija nustatė skirtinos baudos dydį.

57 Bet kuriuo atveju, kadangi penktasis pagrindas, kiek tai taikoma jo antrai ir trečiai dalims, susijęs su Bendrojo Teismo konstatavimais jam atliekant ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę, kuri baigėsi atmetus apeliantės argumentus, susijusius su tomis pačiomis aplinkybėmis, jam negalima pritarti.

58 Iš tiesų dėl, pirma, šio pagrindo antroje dalyje išdėstyto argumento, susijusio su vertinimo klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė dėl prekių grupių, su kuriomis susijęs apeliantei inkriminuojamas pažeidimas, reikia pažymėti, kad, kaip skundžiamo sprendimo 51 punkte nurodė Bendrasis Teismas, remiantis skundžiamo sprendimo priėmimo metu galiojusios Bendrojo Teismo procedūros reglamento redakcijos 44 straipsnio 1 dalies c punktu, ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, yra dvi esminės nuorodos, kurios turi būti ieškinyje, ir kad remiantis šio procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalimi vykstant procesui negalima pateikti naujų ieškinio pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui (šiuo klausimu žr. 2009 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *SGL Carbon / Komisija*, C-564/08 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:703, 21 punktą ir 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 38 punktą). Tačiau, kaip konstatavo Bendrasis Teismas, apeliantė tik Bendrajam Teismui pateiktame dublike paneigė žinojusi apie tai, kad pažeidimas susijęs su visais trimis prekių pogrupiais, ir šis argumentas nebuvo ieškinyje pirmojoje instancijoje suformuluoto kaltinimo išplėtimas. Todėl skundžiamo sprendimo 53, 54, 114 ir 171 punktuose Bendrasis Teismas pagrįstai jį atmetė kaip pateiktą pavėluotai.

59 Tokiomis aplinkybėmis apeliantė negali remtis tokiu argumentu apeliacinio skundo nagrinėjimo Teisingumo Teisme stadijoje.

60 Tiek, kiek penktojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į tai, kad jos veikla buvo susijusi tik su vienu iš trijų prekių pogrupių, pakanka konstatuoti, kad Bendrasis Teismas į tai tikrai atsižvelgė. Skundžiamo sprendimo 154 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad į šią aplinkybę Komisija atsižvelgė nustatydama pardavimų vertę, kuria buvo remtasi apskaičiuojant baudą.

61 Taigi apeliacinio skundo penktojo pagrindo antra dalis yra iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

62 Antra, dėl šio pagrindo trečioje dalyje išdėstyto kaltinimo, kad Bendrasis Teismas, nustatydamas skirtą baudą, nepadarė išvados dėl išimtinai jos prisitaikėliško vaidmens, reikia konstatuoti, jog šis kaltinimas grindžiamas prielaida, kad šioje byloje turėjo būti taikomos ne 2006 m., o 1998 m. gairės. Kadangi Komisija šiuo atveju taikė 2006 m. gaires, kuriomis Bendrasis Teismas nusprendė remtis skundžiamo sprendimo 246 punkte, ir kadangi jose nenumatyta, kad turi būti atsižvelgta į išimtinai pasyvų ar prisitaikėlišką vaidmenį darant pažeidimą, už kurį skiriama sankcija, šį kaltinimą reikia atmesti.

63 Taigi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 194 punkte pagrįstai nusprendė, kad išimtinai pasyvus ar prisitaikėliškas įmonės vaidmuo nėra lengvinanti aplinkybė pagal šias gaires, o šio sprendimo 197 punkte konstatavo, kad, atsižvelgiant į tų pačių gairių 29 punkto trečią įtrauką, apeliantė turėjo įrodyti, jog nevykdė aptariamų neteisėtų susitarimų, kad jai galėtų būti taikomos lengvinančios aplinkybės, tačiau ji to nepadarė.

64 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad penktojo pagrindo trečia dalis yra nepagrįsta.

– Dėl penktojo pagrindo pirmos dalies

65 Pirma, dėl apeliantės argumentų, kad Bendrasis Teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija ir nustatydamas baudos dydį, padarė vertinimo klaidų būtent dėl pažeidimo geografinės apimties, reikia iš karto priminti, kad Bendrasis Teismas vienintelis turi jurisdikciją tikrinti, kaip Komisija kiekvienu konkrečiu atveju įvertino neteisėtų veiksmų sunkumą. Kai nagrinėjamas apeliacinis skundas, Teisingumo Teismo vykdomos kontrolės tikslas, viena vertus, yra išnagrinėti, kiek Bendrasis Teismas teisės aspektu teisingai atsižvelgė į visus pagrindinius veiksnius, kad įvertintų remiantis SESV 101 straipsniu ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsniu apibrėžto elgesio sunkumą, ir, antra vertus, patikrinti, ar Bendrasis Teismas pateikė pakankamus atsakymus į visus argumentus, kuriais grindžiamas prašymas panaikinti baudą ar sumažinti jos dydį (be kita ko, žr. 1998 m. gruodžio 17 d.

Sprendimo *Baustahlgewebe / Komisija*, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 128 punktą; 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 244 punktą ir 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Solvay Solexis / Komisija*, C-449/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:802, 74 punktą).

66 Be to, reikia priminti, kad apeliacinėje byloje priimdamas sprendimą teisės klausimais Teisingumo Teismas negali teisingumo sumetimais savo vertinimu pakeisti Bendrojo Teismo įgyvendinant savo neribotą jurisdikciją pateikto vertinimo dėl įmonėms už Sąjungos teisės pažeidimą skirtų baudų dydžio (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 245 punktas ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Gosselin Group / Komisija*, C-429/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:463, 87 punktas).

67 Beje, taip pat reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, nustatant baudų dydžius reikia atsižvelgti į pažeidimo trukmę ir į visus duomenis, kurie gali turėti įtakos vertinant pažeidimo sunkumą (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 240 punktas ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 98 punktas).

68 Prie duomenų, į kuriuos galima atsižvelgti vertinant pažeidimo sunkumą, priskiriamas kiekvienos įmonės elgesys, vaidmuo, kurį kiekviena iš jų vaidino kuriant kartelį, pelnas, kurį šios įmonės gavo iš šio kartelio, įmonių dydis ir atitinkamų prekių vertė, taip pat pavojus, kurį tokie pažeidimai kelia Europos Sąjungos tikslams (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 242 punktas ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 100 punktas).

69 Šiuo atveju dėl to, kad Bendrasis Teismas taikė tokius pačius „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientus, kokius nustatė Komisija ginčijamame sprendime ir kurių kiekvienas yra 15 % dydžio, nepaisant to, kad Bendrasis Teismas nustatė, jog pažeidimo geografinė apimtis apima dvi, o ne šešias valstybes nares, reikia pažymėti, jog skundžiamo sprendimo 156–168 punktuose konstatavęs šios geografinės apimties vertinime Komisijos padarytas klaidas Bendrasis Teismas, pasinaudodamas jam suteikta neribota jurisdikcija, įvertino, kaip galima teigti remiantis būtent šio sprendimo 242 ir 244–251 punktais, Komisijos padarytų klaidų pasekmes skirtos baudos dydžio nustatymui.

70 Pirma, skundžiamo sprendimo 246 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad šiuo atveju perskaičiuojant baudos dydį reikia remtis 2006 m. gairėmis.

71 Paskui skundžiamo sprendimo 247 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad dėl Komisijos padarytų vertinimo klaidų, nes ši nustatė 15 % dydžio „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientus remdamasi šešių valstybių narių teritorijas apimančia pažeidimo geografine apimtimi, jis tik privalo Komisijos vertinimą pakeisti savuoju, kiek tai susiję su šių koeficientų nustatymu, atsižvelgdamas, be kita ko, į pažeidimo geografinę apimtį, kuri turėjo būti apribota iki dviejų valstybių narių teritorijos. Atsižvelgiant į šio sprendimo 57–64 punktus, Bendrasis Teismas pagrįstai šiuo tikslu neatsižvelgė į apeliantės teiginį, kad pažeidimas susijęs tik su vienu iš trijų prekių pogrupių, ir į apeliantės prisitaikėlišką vaidmenį.

72 Apskaičiuodamas skirtos baudos dydį Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 248 punkte nusprendė, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje ir 872 bei 873 konstatuojamosiose dalyse Komisija pagrįstai nurodė, jog nuo 1998 m. kovo 6 d. iki 2004 m. lapkričio 9 d. apeliantė dalyvavo darant vieną ir tęstinį pažeidimą, kurio esmė buvo slaptas kartelis, siekiant koordinuoti būsimus visų trijų nagrinėjamų prekių pogrupių kainų didinimus Vokietijos ir Austrijos teritorijose.

73 Galiausiai skundžiamo sprendimo 249 punkte Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas ne tik į patį pažeidimo pobūdį, bet ir į jo geografinę apimtį, susijusią su dviem valstybėmis narėmis, taip pat ilgą jo trukmę, konstatavo, kad jis priskiriamas prie sunkiausių pažeidimų, ir nusprendė, kad, atsižvelgiant į 2006 m. gairių 23 punktą, už tokį pažeidimą 15 % pardavimų vertės dalis yra minimumas.

74 Taigi skundžiamo sprendimo 250 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad apskaičiuojant bazinį apeliantei skirtos baudos dydį reikia nustatyti 15 % dydžio „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientus.

75 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia apeliantė, Bendrasis Teismas atsižvelgė į tai, kad pažeidimo geografinė apimtis apima tik dvi, o ne šešias valstybes nares. Vis dėlto Bendrasis Teismas nusprendė, kad, nepaisant mažesnės geografinės apimties, 15 % norma yra tinkama, vertinant būtent pažeidimo pobūdį. Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į 2006 m. gairių 23 punktą, kuriuo Bendrasis Teismas nusprendė remtis šiuo atveju, 15 % dydžio „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientai galėjo būti pagrįsti vien nagrinėjamo pažeidimo pobūdžiu, nes tas pažeidimas priskiriamas, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas, prie sunkiausių konkurencijos teisės pažeidimų, kaip tai suprantama pagal minėtą 23 punktą, ir kad toks koeficiento dydis atitinka mažiausią už tokius pažeidimus pagal šias gaires nustatytos sankcijų skalės dydį (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 124 ir 125 punktus ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 125 punktą). Todėl apeliantė klaidingai kaltina Bendrąjį Teismą, kad apibrėždamas „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientus ir nustatydamas, kad jie yra 15 % dydžio, jis neatsižvelgė į pažeidimo geografinę apimtį.

76 Šios išvados negalima paneigti remiantis tuo, kad šis dydis yra toks pats kaip nustatytas kitoms darant pažeidimą didesnėje geografinėje teritorijoje, nei nustatytoji apeliantės atveju, dalyvavusioms įmonėms, o tai apeliantės nuomone, prieštarauja vienodo požiūrio principui.

77 Šiuo klausimu iš tiesų reikia priminti, kad šis principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, įtvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniuose. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, pagal šį principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (be kita ko, žr. 2014 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Guardian Industries ir Guardian Europe / Komisija*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, 51 punktą).

78 Minėto principo Bendrasis Teismas privalo ypač laikytis ne tik vykdydamas jam pavestą Komisijos sprendimų skirti baudas teisėtumo kontrolę, bet ir naudodamasis neribota jurisdikcija. Naudojimasis tokia jurisdikcija nustatant skirtų baudų dydį negali lemti įmonių, dalyvavusių SESV 101 straipsnio 1 daliai prieštaraujančiame susitarime ar atliekant šiai nuostatai prieštaraujančius suderintus veiksmus, diskriminacijos (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Komisija / Parker Hannifin Manufacturing ir Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 77 punktą).

79 Kaip galima teigti remiantis Teisingumo Teismo praktika, atsižvelgti, remiantis šiuo principu, į tame pačiame kartelyje dalyvavusių įmonių skirtumus, kiek tai susiję, be kita ko, su kiekvienos jų dalyvavimo geografine apimtimi, nebūtina nustatant „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientus, tačiau į tai gali būti atsižvelgta kitame baudos skaičiavimo etape, pavyzdžiui, kai tikslinamas bazinis dydis paisant lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių pagal 2006 m. gairių 28 ir 29 punktus (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Gosselin Group / Komisija*, C-429/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:463, 96–100 punktus ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 104 ir 105 punktus).

80 Kaip pažymėjo Komisija, tokių skirtumų gali išryškėti per pardavimų vertę, kuria remiamasi apskaičiuojant bazinį baudos dydį, nes ši vertė kiekvienos dalyvaujančios įmonės atveju atspindi jos dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą svarbą, kaip nurodyta 2006 m. gairių 13 punkte, kuriuo

remiantis galima apskaičiuojant baudas atskaitos tašku laikyti dydį, atspindintį pažeidimo ekonominę svarbą ir įmonės įtaką jį darant (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 76 punktą).

81 Dėl šios priežasties, kadangi neginčijama, kad apeliantei skirtos baudos bazinis dydis buvo nustatytas atsižvelgiant į jos pardavimų vertę, skundžiamo sprendimo 250 punkte Bendrasis Teismas, nepažeisdamas vienodo požiūrio principo, galėjo nustatyti 15 % šios vertės dydžio „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientus.

82 Antra, dėl argumento, kad skundžiamo sprendimo 249 punkte Bendrasis Teismas klaidingai įvertino pažeidimo sunkumą, nustatydamas apeliantės dalyvavimo trukmę, reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 75 punkte išdėstytus argumentus, jis turi būti atmestas kaip nereikšmingas.

83 Bet kuriuo atveju remiantis aplinkybe, kad šiame punkte Bendrasis Teismas, be kitų kriterijų, kaip antai nagrinėjamo pažeidimo pobūdžio, nurodė jo ilgą trukmę, negalima daryti išvados, kad šis teismas tam kriterijui suteikė pernelyg didelės svarbos.

84 Trečia, dėl kaltinimo dėl nemotyvavimo reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį, kuris taikomas Bendrajam Teismui pagal to statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir pagal skundžiamo sprendimo priėmimo momentu galiojusios redakcijos Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnį Bendrajam Teismui tenkanti pareiga motyvuoti sprendimus reiškia, kad jis turi aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti savo argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti jų priėmimo priežastis, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę (be kita ko, žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Alliance One International / Komisija*, C-679/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:606, 98 punktą ir 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *Quimitécnica.com ir de Mello / Komisija*, C-415/14 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:58, 56 punktas).

85 Kaip jau yra nusprendęs Teisingumo Teismas, naudodamasis jam suteikta neribota jurisdikcija Bendrasis Teismas privalo laikytis šios pareigos (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Komisija / Parker Hannifin Manufacturing ir Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 77 punktą).

86 Remiantis seniai nusistovėjusia teismo praktika, ši pareiga motyvuoti vis dėlto nereiškia, kad Bendrasis Teismas privalo pateikti analizę, kurioje būtų išsamiai ir vienas po kito išnagrinėti visi ginčo šalių pateikti argumentai. Todėl motyvai gali būti numanomi su sąlyga, kad jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti, dėl kokių priežasčių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom / Komisija*, C-431/07 P, EU:C:2009:223, 42 punktą ir 2014 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Armando Álvarez / Komisija*, C-36/12 P, EU:C:2014:349, 31 punktą).

87 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad atsakydamas į apeliantės argumentus dėl skirtos baudos dydžio sumažinimo Bendrasis Teismas, viena vertus, skundžiamo sprendimo 245–251 punktuose išsakė nuomonę dėl Komisijos padarytų klaidų pasekmių baudos dydžiui, antra vertus, šio sprendimo 252–259 punktuose – dėl papildomų apeliantės pateiktų argumentų baudos sumažinimui pagrįsti, paskui, pasinaudodamas jam suteikta neribota jurisdikcija, to sprendimo 260 punkte padarė išvadą, kad reikia nustatyti tokio paties dydžio baudą, kokią ginčijamame sprendime nustatė Komisija. Priešingai, nei teigia apeliantė, skundžiamo sprendimo 249 punkte Bendrasis Teismas išvardijo veiksnius, į kuriuos atsižvelgė nustatydamas „pažeidimo sunkumo“ ir „papildomo dydžio“ koeficientus, ir nurodė, kad remiantis 2006 m. gairių 23 punktu ir atsižvelgiant į jose numatytą skalę nuo 0 % iki 30 % nagrinėjamam pažeidimui, kuris priskiriamas prie sunkiausių, pagrįstai taikomas 15 % dydžio koeficientas.

88 Taip Bendrasis Teismas išdėstė motyvus, dėl kurių nustatė tokį dydį, ir dėl tos priežasties – tokio dydžio baudą, kokia nurodyta skundžiamo sprendimo 251 punkte.

89 Šiomis aplinkybėmis apeliantės argumentas, susijęs su skundžiamo sprendimo nemotyvavimu, turi būti atmestas.

90 Kadangi nebuvo pritarta nė vienam argumentui, pateiktam penktojo pagrindo pirmai daliai pagrįsti, šią dalį reikia pripažinti nepagrįsta.

91 Remiantis visais išdėstytais argumentais darytina išvada, kad penktąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl šeštojo pagrindo, susijusio su pernelyg ilga proceso Bendrajame Teisme trukme

Šalių argumentai

92 Šeštajame pagrinde apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė jam nustatytą pareigą gautas bylas išnagrinėti per protingą terminą. Ji pažymėjo, kad procesas šiame teisme prasidėjo 2010 m. rugsėjo 8 d. ir baigėsi daugiau kaip po trejų metų, t. y. 2013 m. rugsėjo 16 d., kai buvo priimtas skundžiamas sprendimas. Apeliantės nuomone, šis terminas, atsižvelgiant į reikšmingą teismo praktiką ir į šios bylos aplinkybes, yra ypač ilgas.

93 Komisija mano, kad net jeigu proceso trukmė nebuvo protinga, šiam pagrindui negalima pritarti.

Teisingumo Teismo vertinimas

94 Kadangi apeliantė šeštajame pagrinde prašo, pirma, panaikinti skundžiamą sprendimą dėl pernelyg ilgos proceso Bendrajame Teisme trukmės, reikia pažymėti, kad, nesant jokių požymių, kad tokia trukmė turėjo įtakos bylos baigčiai, sprendimo priėmimo protingo termino nesilaikymas negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo. Iš tiesų, jeigu sprendimo priėmimo protingo termino nesilaikymas neturėjo įtakos bylos baigčiai, skundžiamo sprendimo panaikinimas neatitaisys Bendrojo Teismo padaryto veiksmingos teisminės gynybos principo pažeidimo (2013 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Gascogne Sack Deutschland / Komisija*, C-40/12 P, EU:C:2013:768, 81 ir 82 punktai; 2013 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Kendrion / Komisija*, C-50/12 P, EU:C:2013:771, 82 ir 83 punktai ir 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 64 punktas).

95 Šioje byloje apeliantė Teisingumo Teismui nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, jog pernelyg ilga proceso Bendrajame Teisme trukmė galėjo turėti įtakos jo nagrinėjamos bylos baigčiai.

96 Tuo remiantis darytina išvada, kad apeliaciniam skundui pagrįsti pateikto šeštojo pagrindo pripažinimas pagrįstu negalėtų lemti viso skundžiamo sprendimo panaikinimo.

97 Kadangi šeštajame pagrinde apeliantė pateikia antrą reikalavimą ir Teisingumo Teismo prašo sumažinti jai skirtą baudą, jeigu nebus patenkintas pagrindinis reikalavimas, reikia priminti, kad dėl Sąjungos teismo padaryto Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtintos pareigos teismui pateiktas bylas išnagrinėti per kuo trumpesnį laiką pažeidimo Bendrajame Teisme turi būti pareikštas ieškinys dėl žalos atlyginimo, nes toks ieškinys yra veiksminga priemonė. Taigi prašymas atlyginti žalą dėl to, kad Bendrasis Teismas nesilaikė sprendimo priėmimo protingo termino, negali būti pateiktas tiesiogiai Teisingumo Teismui, kai šis nagrinėja apeliacinį skundą, o turi būti pateiktas pačiam Bendrajam Teismui (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de*

España / Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 66 punktas; 2014 m. spalio 9 d. Sprendimo *ICF / Komisija*, C-467/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2274, 57 punktas ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 55 punktas).

98 Bendrasis Teismas, turintis jurisdikciją pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir gavęs prašymą dėl žalos atlyginimo, tokį prašymą turi išnagrinėti susirinkęs į kitą kolegiją nei ta, kuri išsprendė bylą, kurios nagrinėjimo trukmė kritikuojama (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 67 punktą; 2014 m. spalio 9 d. Sprendimo *ICF / Komisija*, C-467/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2274, 58 punktą ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt.* / Komisija, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 56 punktą).

99 Taigi, kadangi akivaizdu (ir šalys dėl to neturi pateikti jokių papildomų įrodymų), kad Bendrasis Teismas padarė gana didelį pareigos išnagrinėti bylą per protingą laiką pažeidimą, Teisingumo Teismas gali tai konstatuoti (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 9 d. Sprendimo *ICF / Komisija*, C-467/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2274, 59 punktą ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt.* / Komisija, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 57 punktą).

100 Vis dėlto šiuo atveju atsižvelgiant būtent į nagrinėjamos bylos pobūdį ir jos sudėtingumą, taip pat į pateiktų ieškinių dėl ginčijamo sprendimo skaičių, neatrodo, kad proceso Bendrajame Teisme trukmė (maždaug treji metai) buvo akivaizdžiai neprotinga.

101 Remiantis išdėstytais argumentais, darytina išvada, kad šeštasis pagrindas turi būti atmestas.

102 Kadangi nebuvo pritarta nė vienam apeliantės pateiktam apeliacinio skundo pagrindui, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

103 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

104 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi apeliantė pralaimėjo bylą, o Komisija reikalavo priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, ji turi padengti su šiuo apeliaciniu procesu susijusias išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.